

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra ANGST

Citation: Knudsen, Jakob: "Martin Luther", i Knudsen, Jakob: *Martin Luther*, 1915, s. 149.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj09val-shoot-idm139983001054864/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Martin Luther

han, til sin Overraskelse, sin Faders gode Ven, Hans's Fader, Peter Reinicke fra Mansfeld. Han var paa en Forretningsrejse længer sønderud, — men her skulde han nu aflevere en Sum Penge fra Hans Luther til Sønnen. Og saa havde han desforuden den Besked til ham fra den Gamle, at Martin for Fremtiden, her i Erfurt, skulde leve som et Menneske og ikke som en Tigger. Han skulde ikke tee sig som en Hertug, det forstod han vel var ikke Meningen, men han maatte ikke paa nogen Maade være til Spot eller være afhængig af de andre Studenter. Han skulde alene bruge sin Tid til at forfremmes i sine Studeringer og ikke til at gaa efter Føden som forhen. Nu vilde hans Fader sørge for ham, til han var bleven færdig. Peter Reinicke kunde ikke bare sig for at lade Sønnen forstaa, at nu var hans Fader en ret velholden Mand. Dog føjede han ogsaa sin egen Formaning til: at Martin jo maatte leve sparsommelig, men alligevel vise, at der ogsaa var Folk i Mansfeld, og at han var kommen af Folk. Det vilde Martins Venner, Hans og Magdalene, synes bedst om, tilføjede han med et lille Blink i Øjet. — Endelig skulde Peter Reinicke sige, at hvis nogen af de ældre Studenter vilde kjonere Martin, saa skulde han enten slaa fra sig, hvis det kunde klare det, eller ogsaa straks gaa til de højeste Foresatte ved Universitetet — og ikke til de lavere Mellem-mænd, som der vel ogsaa nok paa de Steder skulde være nogle af.

Martin følte sig naturligvis baade glad og taknemmelig, fordi han nu ogsaa her skulde være fri for Tigger-Syngen og al den Slags og tilmed ikke skyldte andre end sin Fader Tak derfor, — men det var ham dog mere, det, at faa Lungerne fyldt med ny, frisk Luft, Hovedet med mange Tanker og Oplevelser, — han syntes ikke, han længe havde været saa mægtig til at leve i Nuet.

Imorgen allerede skulde Depositsen være; det var jo, efter Sigende, en svær Omgang, som nok skulde tage Ens Tanker, mens *det* stod paa.

Den foregik ganske rigtig næste Formiddag i Gaarden til et af Collegierne. De var et halvt Hundrede Stykker den Dag, de fleste lod til at være meget forknytte. Martin var tilmode, som naar han tidligt paa Somren, hjemme, skulde ud i Bækken og have et lystigt, koldt Bad.

Det var nogle Magistre, der skulde behandle de unge